ГРАНИЧНА ТЕОРЕМА ДЛЯ ПОЛІВ З СИНГУЛЯРНІСТЮ У СПЕКТРІ

А. Я. ОЛЕНКО, Б. М. КЛИКАВКА

Анотація. У роботі вивчаються однорідні ізотропні випадкові поля, які мають сингулярність у спектрі не у початку координат. Цей клас полів узагальнює випадок сильної залежності коли поле має сингулярність спектральної щільності у нулі. Отримано граничну теорему для вагових інтегральних функціоналів від поля. Обговорюється різниця з випадком сильної залежності.

1. Вступ

Нехай $\xi(x)$, $x \in \mathbb{R}^n$ – дійсне вимірне неперервне в середньому квадратичному однорідне та ізотропне в широкому розумінні випадкове поле (див. [1], [2]) з нульовим математичним сподіванням і кореляційною функцією

$$\mathbf{B}_n(r) = \mathbf{B}_n(|x|) = \mathsf{E}\,\xi(0)\xi(x), \ x \in \mathbb{R}^n,$$

де
$$r = |x| = \left(\sum_{i=1}^{n} x_i^2\right)^{1/2}$$
.

Відомо (див., наприклад [1], [2]), що існує така обмежена неспадна функція $\Phi(\lambda)$, $\lambda \geq 0$, яку називають спектральною функцією поля $\xi(x)$, що має місце зображення

$$\mathbf{B}_{n}(r) = 2^{\frac{n-2}{2}} \Gamma\left(\frac{n}{2}\right) \int_{0}^{\infty} \frac{J_{\frac{n-2}{2}}(r\lambda)}{(r\lambda)^{\frac{n-2}{2}}} d\Phi(\lambda), \tag{1}$$

де $J_{\nu}(z)$ – функція Бесселя першого роду порядку $\nu > -\frac{1}{2}$. Якщо існує функція $\varphi(\lambda), \ \lambda \in \mathbb{R}^n$ така, що

$$\varphi(\lambda) \in L_1(\mathbb{R}^n), \quad \varphi(\lambda) \ge 0,$$

$$\mathbf{B}_n(|x|) = \int_{\mathbb{R}^n} e^{i(\lambda, x)} \varphi(\lambda) d\lambda, \ x \in \mathbb{R}^n,$$

то її називають спектральною щільністю випадкового поля. Для однорідного ізотропного випадкового поля спектральна щільність $\varphi(\lambda)$ залежить лише від $|\lambda|$. Далі ми будемо використовувати лише одне позначення $\varphi(\cdot)$ для обох випадків: $\varphi(\lambda)$ і $\varphi(|\lambda|)$. Чи ми розглядаємо $\varphi(\cdot)$ як функцію багатьох чи одного аргумента буде зрозуміло з контексту.

Для функції одного аргументу маємо:

$$\lambda^{n-1}\varphi(\lambda) \in L_1([0,+\infty)),$$

$$\Phi(\lambda) = \frac{2\pi^{n/2}}{\Gamma(n/2)} \int_0^\lambda z^{n-1}\varphi(z)dz, \quad \lambda \ge 0.$$
(2)

Надійшла 09/08/2009.

²⁰⁰⁰ Mathematics Subject Classification. Primary 60G60; Secondary 60F17.

Ключові слова і фрази. Випадкові поля, гранична теорема, вагові функціонали, спектральні функції, сильна залежність.

Дослідження виконані за сприяння Swedish Institute grant SI-01424/2007.

У роботах [1], [3], [4], [5] вивчались різноманітні властивості випадкових полів із сильною залежністю (довгою памяттю). Ці випадкові поля мають особливість спектру у точці 0. Наприклад, спектральна щільність допускає зображення

$$\varphi(\lambda) = \frac{h_0(|\lambda|)}{|\lambda|^{n-\alpha}},\tag{3}$$

де $h_0(\cdot)$ – функція визначена на $\mathbb{R}^+:=[0,+\infty)$ і неперервна в деякому околі 0, $h_0(0)\neq 0,\ h_0(\cdot)$ – обмежена на $\mathbb{R}^+.$

Для таких полів були отримані граничні теореми для функціоналів усереднення полів по багатовимірних сфері чи кулі.

У роботі [6] розглядались однорідні та ізотропні поля з особливістю у спектрі в довільній точці a. Вивчалась асимптотична поведінка різниці $\Phi(a+\lambda) - \Phi(a-\lambda)$ за умови $\lambda \to +0$. Якщо розглянути функцію $\Phi^a(\lambda)$, $\lambda > 0$ визначену так

$$\Phi^a(\lambda) := \left\{ \begin{array}{ll} \Phi(a+\lambda) - \Phi(a-\lambda), & 0 \leq \lambda < a; \\ \Phi(a+\lambda), & \lambda \geq a, \end{array} \right.$$

то, очевидно, що $\Phi^a(\cdot)$ буде спектральною функцією і вивчення асимптотичної поведінки $\Phi(\lambda)$ в точці a зводиться до поведінки $\Phi^a(\lambda)$ в нулі. Тому можемо застосовувати результати [3, 4], які дають звязок асимптотичної поведінки спектральної функціїї в нулі з дисперсією інтегралів від випадкового поля по сфері та кулі, радіус яких прямує до нескінченності.

Було введене позначення

$$\tilde{b}^{a}(r) := (2\pi)^{n} \int_{0}^{\infty} \frac{J_{\frac{n}{2}}^{2}(r\lambda)}{(r\lambda)^{n}} d\mathbf{\Phi}^{a}(\lambda)$$

і показано, що існує така дійснозначна радіальна функція $f_{n,r,a}(\cdot)$, що

$$\tilde{b}^a(r) = \mathsf{D}\left[\int_{\mathbb{R}^n} f_{n,r,a}(|x|)\xi(x)dx\right] = (2\pi)^n \int_0^\infty \frac{J_{\frac{n}{2}}^2(r(\lambda-a))}{(r(\lambda-a))^n}d\Phi(\lambda).$$

Частковим випадком є поля з сильною залежністю, для яких a = 0, $\Phi^a(\lambda) = \Phi(\lambda)$,

$$f_{n,r,0}(|x|) = \begin{cases} \frac{1}{r^n}, & |x| < r, \\ 0, & |x| \ge r, \end{cases}$$

див. [6]. У цьому випадку

$$\int_{\mathbb{R}^n} f_{n,r,0}(|x|)\xi(x)dx = \frac{1}{r^n} \int_{v_n(r)} \xi(x)dx,$$

де $v_n(r) = \{x \in \mathbb{R}^n : |x| \le r\}$ – куля радіуса r в \mathbb{R}^n .

Було показано, що у загальному випадку вагова функція $f_{n,r,a}(|x|)$ допускає таке зображення:

$$f_{n,r,a}(|x|) = \frac{1}{|x|^{\frac{n}{2}-1}} \int_0^\infty \lambda^{\frac{n}{2}} \frac{J_{\frac{n}{2}}(r(\lambda-a))}{(r(\lambda-a))^{\frac{n}{2}}} J_{\frac{n}{2}-1}(|x|\lambda) d\lambda, \quad |x| \neq r.$$

У даній роботі нас буде цікавити асимптотична поведінка при $r \to +\infty$ функціоналу від випадкового поля

$$\int_{\mathbb{R}^n} f_{n, rt^{\frac{1}{n}}, a}(|x|) \, \xi(x) \, dx.$$

Ми будемо вивчати випадкові поля спектр яких $\Phi(\lambda)$ має особливість у точці $\lambda = a \neq 0$, тобто на сфері

$$S_n(a) = \{x \in \mathbb{R}^n : |x| = a\}.$$

На відміну від випадкових полів з сильною залежністю кореляційні функції таких полів мають затухаючий коливальний характер.

Це демонструє наступний приклад.

Приклад. Нехай $n=3, \ \alpha=\frac{1}{2}.$

Розглянемо випадкове поле з сильною залежністю спектральна щільність якого

$$\varphi(\lambda) = \begin{cases} \frac{1}{\lambda^{3-\alpha}}, & 0 \le \lambda \le 1; \\ 0, & \lambda > 1. \end{cases}$$

Тоді за формулами (1), (2) і $J_{\frac{1}{2}}(z)=\sqrt{\frac{2}{\pi}}\frac{\sin(z)}{\sqrt{z}}$, див. [7]:

$$B_3(r) = \frac{(2\pi)^{\frac{3}{2}}}{\sqrt{r}} \int_0^1 \frac{J_{\frac{1}{2}}(r\lambda)}{\lambda} d\lambda = \frac{4\pi}{r} \int_0^1 \frac{\sin(r\lambda)}{\lambda^{\frac{3}{2}}} d\lambda.$$

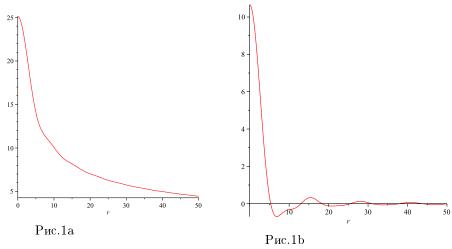
На Рис. 1а бачимо, що $B_3(r)$ – спадна функція, яка не має осцеляцій. Нехай друге поле має особливість у $\lambda=\frac{1}{2}$ і спектральну щільність

$$\varphi(\lambda) = \left\{ \begin{array}{ll} \frac{1}{\sqrt{|\lambda - \frac{1}{2}|}}, & 0 \leq \lambda \leq 1; \\ 0, & \lambda > 1. \end{array} \right.$$

Тоді його кореляційна функція

$$\widetilde{B}_3(r) = \frac{(2\pi)^{\frac{3}{2}}}{\sqrt{r}} \int_0^1 \frac{J_{\frac{1}{2}}(r\lambda)\lambda^{\frac{3}{2}}}{\sqrt{|\lambda - \frac{1}{2}|}} d\lambda = \frac{4\pi}{r} \int_0^1 \frac{\lambda \sin(r\lambda)}{\sqrt{|\lambda - \frac{1}{2}|}} d\lambda.$$

На Рис. 1b бачимо, що $\widetilde{B}_3(r)$ має затухаючу коливальну поведінку.

2. Основний результат

Для полів з особливістю у спектрі $\Phi(\lambda)$ в точці a нам потрібен деякий аналог зображення (3) для спектральної щільності.

Умова А. $\xi: \Omega \times \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$ – середньо квадратично неперервне однорідне ізотропне гаусове поле з спектральною щільністю

$$\varphi(\lambda) = \frac{h(|\lambda| - a)}{||\lambda| - a|^{1 - \alpha}},\tag{4}$$

 $\partial e \ \varphi(\lambda) \in L_1(\mathbb{R}^n), \quad \alpha > 0, \quad h(\cdot) - \phi$ ункція визначена на $[-a, +\infty),$ неперервна в ∂ еякому околі $0, h(0) \neq 0, h(\cdot) - o$ бмежена на $[-a, +\infty).$

Як і у випадку функції $\varphi(\cdot)$ будемо вживати єдине позначення $h(\cdot)$ для обох випадків $h(\lambda)$ і $h(|\lambda|)$.

Зауваження 1. У цій роботі ми розглядаємо лише випадок, коли функція $h(\cdot)$ неперервна в деякому околі 0 і степінь α у зображенні (4) однаковий для обох випадків $|\lambda| > a$ і $|\lambda| < a$. Проте всі наступні результати легко узагальнити на випадок, коли існують різні ліва і права границі функції $h(\cdot)$ в нулі, і коли степені α різні для $|\lambda| > a$ і $|\lambda| < a$.

Зауваження 2. У порівнянні з випадковими процесами (n=1) для полів маємо принципову відмінність у особливостях спектру. Для випадкових процесів спектр має особливість лише в одній точці. Для випадкових полів маємо особливість в одній точці лише якщо a=0. При $a\neq 0$ спектральна щільність має особливість на множині, а саме у всіх точках n – вимірної сфери $S_n(a)$.

Зауваження 3. На відміну від результатів для полів із сильною залежністю у нашому випадку степінь у зображенні спектральної щільності (4) становить $1-\alpha$, порівняйте з $n-\alpha$ у (3). Це пов'язано з тим, що для того щоб мати інтегровану спектральну щільність у зображенні (3), потрібно щоб був скінченний інтеграл з особливістю в нулі

$$\int_0^{+\infty} \lambda^{n-1} \varphi(\lambda) d\lambda = \int_0^{+\infty} \frac{h_0(\lambda)}{\lambda^{1-\alpha}} d\lambda,$$

який отримуємо після сферичної заміни змінних. Щоб отримати інтегровну спектральну щільність у (4) при a>0 має бути скінченним такий інтеграл з особливістю в точці a

$$\int_0^{+\infty} \lambda^{n-1} \varphi(\lambda) d\lambda = \int_0^{+\infty} \lambda^{n-1} \frac{h(|\lambda| - a)}{||\lambda| - a|^{1-\alpha}} d\lambda.$$

У обох зображеннях інтеграл від спектральної щільності скінчений лише якщо $\alpha>0$. Різниця у степенях пов'язана з тим, що у випадку сильної залежності (a=0) спектральна щільність має особливість лише в одній точці $\lambda=0$, а якщо a>0, то маємо особливості спектральної щільності в усіх точках n вимірної сфери $S_n(a)$.

Теорема 1. Нехай виконується умова $A \ i \ 0 < \alpha < 1$. Тоді при $r \to \infty$ скінченновимірні розподіли процесу

$$X_r(t) = \frac{\sqrt{t} r^{\frac{\alpha}{2}}}{(2\pi)^{\frac{n}{2}} \sqrt{2h(0)} a^{\frac{n-1}{2}}} \int_{\mathbb{R}^n} f_{n,rt^{\frac{1}{n}},a}(|x|) \xi(x) dx$$

слабко збігаються до скінченновимірних розподілів процесу

$$X(t) = \int_{\mathbb{R}^n} \frac{J_{\frac{n}{2}}(|u|t^{\frac{1}{n}})}{|u|^{n-\frac{\alpha}{2}}} dZ(u),$$

 $\partial e Z(\cdot) - 6i \Lambda u \ddot{u} u u u M e (\mathbb{R}^n, \mathfrak{B}^n).$

3. Доведення Теореми

Використаємо спектральний розклад (див. [1]) поля

$$\xi(x) = \int_{\mathbb{R}^n} e^{i < \lambda, x > \sqrt{\varphi(|\lambda|)} dW(\lambda)}, \tag{5}$$

де $W(\cdot)$ – вінерівська міра на $(\mathbb{R}^n, \mathfrak{B}^n)$.

Розглянемо такий інтеграл від випадкового поля

$$\int_{\mathbb{R}^n} f_{n,r,a}(|x|)\xi(x)dx. \tag{6}$$

Підставляючи спектральний розклад (5) у (6) отримаємо

$$\int_{\mathbb{R}^{n}} f_{n,r,a}(x) \int_{\mathbb{R}^{n}} e^{i\langle\lambda,x\rangle} \sqrt{\varphi(|\lambda|)} dW(\lambda) dx$$

$$\stackrel{d}{=} \int_{\mathbb{R}^{n}} \int_{\mathbb{R}^{n}} f_{n,r,a}(x) e^{i\langle\lambda,x\rangle} dx \sqrt{\varphi(|\lambda|)} dW(\lambda).$$
(7)

Щоб обгрунтувати перетворення у (7) зауважимо, що

$$\int_{\mathbb{R}^n} e^{i < \lambda, x > \sqrt{\varphi(|\lambda|)} dW(\lambda)}$$

– це перетворення Фур'є стохастичної міри $\mu(d\lambda) = \sqrt{\varphi(|\lambda|)}dW(\lambda)$, а

$$\int_{\mathbb{R}^n} f_{n,r,a}(x) e^{i < \lambda, x > } dx$$

– звичайне перетворення Φ ур'є функції $f_{n,r,a}(x)$.

Отже формула (7) має вигляд

$$\int_{\mathbb{R}^n} f_{n,r,a}(x) d\widehat{\mu}(x) \stackrel{d}{=} \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}_{n,r,a}(\lambda) d\mu(\lambda)$$

і є стохастичним аналогом формули Парсеваля. Оскільки $f_{n,r,a}(\cdot) \in L_2(\mathbb{R}^n)$ (див. [6]), $\sqrt{\varphi(|\cdot|)} \in L_2(\mathbb{R}^n)$, то рівність (7) має місце, див. [8].

У [6] функцію $f_{n,r,a}(|x|)$ визначено як розв'язок рівняння

$$\int_{\mathbb{R}^n} f_{n,r,a}(|x|) e^{i < \lambda, x > } dx = (2\pi)^{\frac{n}{2}} \frac{J_{\frac{n}{2}}(r(|\lambda| - a))}{(r(|\lambda| - a))^{\frac{n}{2}}}.$$
 (8)

Після підстановки (8) у (7) отримуємо

$$\int_{\mathbb{R}^{n}} \int_{\mathbb{R}^{n}} f_{n,r,a}(x) e^{i\langle\lambda,x\rangle} dx \sqrt{\varphi(|\lambda|)} dW(\lambda)$$

$$\stackrel{d}{=} (2\pi)^{\frac{n}{2}} \int_{\mathbb{R}^{n}} \frac{J_{\frac{n}{2}}(r(|\lambda|-a))}{(r(|\lambda|-a))^{\frac{n}{2}}} \sqrt{\varphi(|\lambda|)} dW(\lambda).$$
(9)

Частка $\frac{J_{\nu}(x)}{x^{\nu}}$ — парна функція. Значення скінченовимірних розподілів стохастичного інтегралу не змінюються при заміні підінтегральної функції на множині міри нуль, якщо спектр ϵ абсолютно неперервним.

Отже, можемо подати інтеграл в (9) як суму двох інтегралів:

$$(2\pi)^{\frac{n}{2}} \int_{\mathbb{R}^n} \frac{J_{\frac{n}{2}}(r(|\lambda|-a))}{(r(|\lambda|-a))^{\frac{n}{2}}} \sqrt{\varphi(|\lambda|)} W(d\lambda)$$

$$\stackrel{d}{=} (2\pi)^{\frac{n}{2}} \int_{|\lambda|>a} \frac{J_{\frac{n}{2}}(r(|\lambda|-a))}{(r(|\lambda|-a))^{\frac{n}{2}}} \sqrt{\varphi(|\lambda|)} dW(\lambda)$$

$$+ (2\pi)^{\frac{n}{2}} \int_{|\lambda|$$

У інтегралі $I_1(r)$ зробимо заміну змінних

$$\begin{cases} u = \lambda \left(1 - \frac{a}{|\lambda|} \right), & |u| = |\lambda| - a, \\ \lambda = u \left(1 + \frac{a}{|u|} \right), & |\lambda| = |u| + a. \end{cases}$$
 (10)

Зауважимо, що таке перетворення бієктивно відображає множину

$$\mathbb{R}^n \backslash v_n(a) = \{ \lambda \in \mathbb{R}^n : |\lambda| > a \}$$

у множину

$$\mathbb{R}_0^n := \mathbb{R}^n \setminus \{(0, ..., 0)\}.$$

Оскільки у (10)

$$\lambda_i = u_i + a \frac{u_i}{|u|} = u_i + a \frac{u_i}{\sqrt{\sum_{i=1}^n u_i^2}},$$

TO

$$\frac{\partial \lambda_i}{\partial u_i} = 1 + a \frac{|u|^2 - u_i^2}{|u|^3},$$

$$\frac{\partial \lambda_i}{\partial u_j} = -a \frac{u_i u_j}{|u|^3}, \quad i \neq j,$$

і матриця Якобі перетворення (10) дорівнює

$$J_n(u) = \left(\frac{\partial \lambda_i}{\partial u_j}\right)_{i,j=1}^n =$$

$$= \frac{1}{|u|^3} \begin{pmatrix} |u|^3 + a(|u|^2 - u_1^2) & -au_1u_2 & \dots & -au_1u_n \\ -au_2u_1 & |u|^3 + a(|u|^2 - u_2^2) & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ -au_nu_1 & \dots & \dots & |u|^3 + a(|u|^2 - u_n^2) \end{pmatrix}.$$

Лема 1. Якобіан перетворення (10) дорівнює

$$\det(J_n(u)) = \left(1 + \frac{a}{|u|}\right)^{n-1}, \ |u| \neq 0.$$

Доведення. Зауважимо, що перетворення (10) радіальне. Тому для будь-яких двох векторів λ^1 та λ^2 , які мають однакову довжину: $|\lambda^1| = |\lambda^2|$, спотворення площ в околі цих векторів однакове. Отже, якобіан один і той же для всіх векторів однакової довжини. Тому можемо обчислити якобіан лише вздовж одного напрямку. Якщо обрати напрямок $(u_1, 0, ..., 0)$, то всі обчислення значно спрощуються. Матимемо:

$$J_n(u) = \frac{1}{|u|^3} \begin{pmatrix} |u|^3 & 0 & \dots & 0\\ 0 & |u|^3 + a|u|^2 & \dots & 0\\ 0 & \dots & \dots & 0\\ 0 & 0 & 0 & |u|^3 + a|u|^2 \end{pmatrix}.$$

Отже,

$$\det(J_n(u)) = \frac{1}{|u|^{3n}} |u|^3 (|u|^3 + a|u|^2)^{n-1} = \left(1 + \frac{a}{|u|}\right)^{n-1}.$$

Застосуємо формулу заміни змінних у стохастичному інтегралі [9, Proposition 4.2], [10, Theorem 4.4] і Лему 1. Зауважимо, що для нашого випадку результати [9, Proposition 4.2] та [10, Theorem 4.4] значно спрощуються оскільки ми маємо лише одну функцію.

$$\begin{split} I_{1}(r) &= (2\pi)^{\frac{n}{2}} \int_{|\lambda| > a} \frac{J_{\frac{n}{2}}(r(|\lambda| - a))}{(r(|\lambda| - a))^{\frac{n}{2}}} \sqrt{\frac{h(|\lambda| - a)}{(|\lambda| - a)^{1 - \alpha}}} dW(\lambda) \\ &\stackrel{d}{=} (2\pi)^{\frac{n}{2}} \int_{\mathbb{R}_{0}^{n}} \frac{J_{\frac{n}{2}}(r|u|)}{(r|u|)^{\frac{n}{2}}} \sqrt{\frac{h(|u|)}{|u|^{1 - \alpha}}} dW\left(u\left(1 + \frac{a}{|u|}\right)\right) \\ &\stackrel{d}{=} (2\pi)^{\frac{n}{2}} \int_{\mathbb{R}_{0}^{n}} \frac{J_{\frac{n}{2}}(r|u|)}{(r|u|)^{\frac{n}{2}}} \sqrt{\frac{h(|u|)}{|u|^{1 - \alpha}}} \sqrt{\det(J_{n}(u))} d\widetilde{W}(u) \\ &\stackrel{d}{=} (2\pi)^{\frac{n}{2}} \int_{\mathbb{R}^{n}} \frac{J_{\frac{n}{2}}(r|u|)}{(r|u|)^{\frac{n}{2}}} \sqrt{\frac{h(|u|)}{|u|^{1 - \alpha}}} \left(1 + \frac{a}{|u|}\right)^{n - 1} d\widetilde{W}(u), \end{split}$$

де $\widetilde{W}(\cdot)$ – вінерівська міра на $(\mathbb{R}^n, \mathfrak{B}^n)$.

Зробимо заміну змінних $ru_i = \widetilde{u}_i, \ i = \overline{1,n}$ в останньому інтегралі і використаємо властивість напівстійкості гаусового білого шуму порядку $\frac{n}{2}$:

$$dW(cx) = c^{\frac{n}{2}}dW(x). \tag{11}$$

Отримаємо таку формулу для інтеграла $I_1(\cdot)$ від аргумента $rt^{\frac{1}{n}}, \ t \in [0,1]$:

$$I_{1}(rt^{\frac{1}{n}}) \stackrel{d}{=} (2\pi)^{\frac{n}{2}} \frac{r^{\frac{1-\alpha-n}{2}}}{\sqrt{t}} \int_{\mathbb{R}^{n}} \frac{J_{\frac{n}{2}}(|\widetilde{u}|t^{\frac{1}{n}})}{(|\widetilde{u}|)^{\frac{n}{2}}} \sqrt{\frac{h(\frac{|\widetilde{u}|}{r})}{|\widetilde{u}|^{1-\alpha}} \left(1 + \frac{ar}{|\widetilde{u}|}\right)^{n-1}} d\widetilde{W}(\widetilde{u}). \tag{12}$$

Далі гранична поведінка інтеграла $I_1(rt^{\frac{1}{n}})$ досліджується аналогічно Теоремі 2.10.1 із [1].

Нехай

$$Y(t) := \int_{\mathbb{R}^n} \frac{J_{\frac{n}{2}}(|\widetilde{u}|t^{\frac{1}{n}})}{|\widetilde{u}|^{n-\frac{\alpha}{2}}} d\widetilde{W}(\widetilde{u}), \ t \in [0,1].$$

$$(13)$$

Із (12) та (13) випливає, що

$$R_{r}(t) := \mathsf{E}\left(\frac{\sqrt{t}\,r^{\frac{\alpha}{2}}}{(2\pi)^{\frac{n}{2}}\sqrt{h(0)}\,a^{\frac{n-1}{2}}}I_{1}(rt^{\frac{1}{n}}) - Y(t)\right)^{2} =$$

$$= \int_{\mathbb{R}^{n}} \frac{J_{\frac{n}{2}}^{2}(|\widetilde{u}|t^{\frac{1}{n}})}{|\widetilde{u}|^{2n-\alpha}}Q_{r}(|\widetilde{u}|)d\widetilde{u},$$

$$(14)$$

де

$$Q_r(|\widetilde{u}|) := \left(\sqrt{\frac{h\left(\frac{|\widetilde{u}|}{r}\right)}{h(0)}\left(1 + \frac{|\widetilde{u}|}{ar}\right)^{n-1}} - 1\right)^2.$$

Нехай $\psi(r)\to\infty$ так, що $\frac{\psi(r)}{r}\to 0$, якщо $r\to\infty$. Розіб'ємо інтеграл у (14) на суму двох інтегралів $R_r(t)=R_{r,1}(t)+R_{r,2}(t)$. У першому інтегралі $R_{r,1}(t)$ інтегрування здійснюється по множині $B_1:=\{\widetilde{u}\in\mathbb{R}^n: |\widetilde{u}|\le \psi(r)\},$ а у $R_{r,2}(t)$ – по множині $B_2:=\{\widetilde{u}\in\mathbb{R}^n: |\widetilde{u}|>\psi(r)\}.$ За умовою А, для будь-якого $\varepsilon>0$ існує таке значення r_0 , що $Q_r(|\widetilde{u}|)<\varepsilon$ при $r>r_0$, $\widetilde{u}\in B_1$. Оскільки, див. [7],

$$rac{J_{rac{n}{2}}^2(s)}{s^n}\simrac{1}{2^n\Gamma^2\left(rac{n}{2}+1
ight)},$$
 при $s o 0,$

$$\frac{J_{\frac{n}{2}}^{2}(s)}{s^{n}}=O\left(\frac{1}{s^{n+1}}\right),\ \text{при }s\to+\infty,$$

то інтеграл

$$\begin{split} &\int_{\mathbb{R}^n} \frac{J_{\frac{n}{2}}^2(|\widetilde{u}|t^{\frac{1}{n}})}{|\widetilde{u}|^{2n-\alpha}} d\widetilde{u} = \left| u = t^{\frac{1}{n}} \widetilde{u} \right| \\ &= \int_{\mathbb{R}^n} \frac{J_{\frac{n}{2}}^2(|u|)}{|u|^{2n-\alpha}} t^{1-\frac{\alpha}{n}} du = \frac{2\pi^{n/2} t^{1-\frac{\alpha}{n}}}{\Gamma\left(n/2\right)} \int_0^\infty \frac{J_{\frac{n}{2}}^2(s)}{s^{n+1-\alpha}} ds \end{split}$$

рівномірно обмежений по t.

Отже $R_{r,1}(t)$ можемо зробити як завгодно малим зменшуючи ε .

Якщо використати обмеженість функцій Бесселя: $|J_{\frac{n}{2}}(u)| \leq 1$, див. [7], то отримаємо, що існує таке значення r^0 , що при $r > r^0$ другий інтеграл можемо оцінити так:

$$\begin{split} R_{r,2}(t) &\leq \frac{\sup_{u \in [-a,+\infty)} h(u)}{h(0)} \int_{B_2} \frac{J_{\frac{n}{2}}^2(|\widetilde{u}|t^{\frac{1}{n}})}{|\widetilde{u}|^{2n-\alpha}} (1+|\widetilde{u}|)^{n-1} d\widetilde{u} \\ &= O\left(\int_{B_2} \frac{d\widetilde{u}}{|\widetilde{u}|^{1-\alpha+n}}\right) = O\left(\int_{\psi(r)}^{+\infty} \frac{ds}{s^{2-\alpha}}\right). \end{split}$$

Останній вираз прямує до нуля при $r \to +\infty$. Отже, $\lim_{r\to\infty} R_r(t) = 0$ і для довільних $a_j \in \mathbb{R}, \ t_j \in [0,1], \ j=\overline{1,p}$:

$$\lim_{r \to +\infty} \mathsf{E} \sum_{j=1}^p a_j \left(\frac{\sqrt{t_j} \, r^{\frac{\alpha}{2}}}{(2\pi)^{\frac{n}{2}} \sqrt{h(0)} \, a^{\frac{n-1}{2}}} I_1(rt_j^{\frac{1}{n}}) - Y(t_j) \right)^2 = 0.$$

Звідси випливає збіжність скінченновимірних розподілів інтеграла

$$\frac{\sqrt{t}\,r^{\frac{\alpha}{2}}}{(2\pi)^{\frac{n}{2}}\sqrt{h(0)}\,a^{\frac{n-1}{2}}}I_1(rt^{\frac{1}{n}})$$

до скінченовимірних розподілів процеса $Y(t),\ t\in [0,1]$ при $r\to +\infty.$

Розглянемо тепер аналогічно інтеграл $I_2(r)$. Оскільки функція $\frac{J_{\frac{n}{2}}(x)}{x^{\frac{n}{2}}}$ парна, то інтеграл допускає зображення

$$I_2(r) = (2\pi)^{\frac{n}{2}} \int_{|\lambda| < a} \frac{J_{\frac{n}{2}}(r(a-|\lambda|))}{(r(a-|\lambda|))^{\frac{n}{2}}} \sqrt{\varphi(|\lambda|)} dW(\lambda).$$

Зробимо заміну змінних

$$\begin{cases} u = \lambda \left(\frac{a}{|\lambda|} - 1 \right), & |u| = a - |\lambda|, \\ \lambda = u \left(\frac{a}{|u|} - 1 \right), & |\lambda| = a - |u|. \end{cases}$$
 (15)

Теке перетворення бієктивно відображає кулю з виколотим центром $\{\lambda \in \mathbb{R}^n : 0 < |\lambda| < a\}$ у себе.

Із (15) випливає, що:

$$\lambda_i = a \frac{u_i}{\sqrt{\sum_{i=1}^n u_i^2}} - u_i,$$

$$\frac{\partial \lambda_i}{\partial u_i} = a \frac{|u|^2 - u_i^2}{|u|^3} - 1,$$

$$\frac{\partial \lambda_i}{\partial u_i} = -a \frac{u_i u_j}{|u|^3}, \quad i \neq j.$$

Тому матриця Якобі перетворення (15) дорівнює

$$\begin{split} \widetilde{J}_n(u) &= \left(\frac{\partial \lambda_i}{\partial u_j}\right)_{i,j=1}^n = \\ &= \frac{1}{|u|^3} \begin{pmatrix} a(|u|^2 - u_1^2) - |u|^3 & -au_1u_2 & \dots & -au_1u_n \\ -au_2u_1 & a(|u|^2 - u_2^2) - |u|^3 & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ -au_nu_1 & \dots & \dots & \dots \\ a(|u|^2 - u_1^2) - |u|^3 \end{pmatrix}. \end{split}$$

Лема 2. Якобіан перетворення (15) дорівню ϵ

$$\det(\widetilde{J}_n(u)) = -\left(\frac{a}{|u|} - 1\right)^{n-1}, \ |u| \neq 0.$$

Доведення. Аналогічно до доведення Леми 1 достатньо розглянути матрицю Якобі лише для напрямку $(u_1, 0, ..., 0)$:

$$\widetilde{J}_n(u) = \frac{1}{|u|^3} \begin{pmatrix} -|u|^3 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & a|u|^2 - |u|^3 & \dots & 0 \\ 0 & \dots & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 0 & a|u|^2 - |u|^3 \end{pmatrix}.$$

Отже,

$$\det(\widetilde{J}_n(u)) = -\frac{|u|^3}{|u|^{3n}} (a|u|^2 - |u|^3)^{n-1} = -\left(\frac{a}{|u|} - 1\right)^{n-1}.$$

Застосувавши формулу заміни змінних у стохастичному інтегралі і Лему 2 отримуємо:

$$I_2(r) \stackrel{d}{=} (2\pi)^{\frac{n}{2}} \int_{|u| < a} \frac{J_{\frac{n}{2}}(r|u|)}{(r|u|)^{\frac{n}{2}}} \sqrt{\frac{h(-|u|)}{|u|^{1-\alpha}} \left(\frac{a}{|u|} - 1\right)^{n-1}} d\overline{W}(u),$$

де $\overline{W}(\cdot)$ – вінерівська міра на $(\mathbb{R}^n, \mathfrak{B}^n)$ незалежна з $\widetilde{W}(\cdot)$.

Зробивши в останньому інтегралі заміну змінних $ru_i = \widetilde{u}_i, \ i = \overline{1,n}$ і використавши напівстійкість гаусового білого шуму (11) отримуємо:

$$I_{2}(rt^{\frac{1}{n}}) \stackrel{d}{=} (2\pi)^{\frac{n}{2}} \frac{r^{\frac{1-\alpha-n}{2}}}{\sqrt{t}} \int_{|\widetilde{u}| < ra} \frac{J_{\frac{n}{2}}(|\widetilde{u}|t^{\frac{1}{n}})}{(|\widetilde{u}|)^{\frac{n}{2}}} \sqrt{\frac{h\left(-\frac{|\widetilde{u}|}{r}\right)}{|\widetilde{u}|^{1-\alpha}} \left(\frac{ar}{|\widetilde{u}|} - 1\right)^{n-1}} d\overline{W}(\widetilde{u}). \tag{16}$$

Нехай

$$V(t) := \int_{\mathbb{R}^n} \frac{J_{\frac{n}{2}}(|\widetilde{u}|t^{\frac{1}{n}})}{|\widetilde{u}|^{n-\frac{\alpha}{2}}} d\overline{W}(\widetilde{u}), \quad t \in [0,1].$$

$$(17)$$

Із (16) та (17) випливає, що

$$\begin{split} R_{r}^{1}(t) &:= \mathsf{E}\left(\frac{\sqrt{t}\,r^{\frac{\alpha}{2}}}{(2\pi)^{\frac{n}{2}}\sqrt{h(0)}\,a^{\frac{n-1}{2}}}I_{2}(rt^{\frac{1}{n}}) - V(t)\right)^{2} \\ &= \int_{\mathbb{R}^{n}}\frac{J_{\frac{n}{2}}^{2}(|\widetilde{u}|t^{\frac{1}{n}})}{|\widetilde{u}|^{2n-\alpha}}Q_{r}^{1}(|\widetilde{u}|)d\widetilde{u}, \end{split} \tag{18}$$

де

$$\begin{split} Q_r^1(|\widetilde{u}|) &:= \left(\sqrt{\frac{h\left(-\frac{|\widetilde{u}|}{r}\right)}{h(0)}} \left(1 - \frac{|\widetilde{u}|}{ar}\right)_+^{n-1} - 1\right)^2, \\ (x)_+ &= \left\{\begin{array}{ll} x, & \text{якщо} & x \geq 0, \\ 0, & \text{якщо} & x < 0. \end{array}\right. \end{split}$$

Як і у випадку $R_r(t)$ розіб'ємо інтеграл у (18) на суму двох інтегралів $R^1_r(t)=R^1_{r,1}(t)+R^1_{r,2}(t)$ з інтегруванням по множині B_1 у $R^1_{r,1}(t)$ і B_2 у $R^1_{r,2}(t)$.

Аналогічно до $R_{r,1}(t)$ отримуємо, що $R_{r,1}^1(t)$ можна зробити як завгодно малим рівномірно по $t \in [0,1]$.

Для інтеграла $R_{r,2}^1(t)$ використавши знову оцінку $\left|J_{\frac{n}{2}}(u)\right| \leq 1$ і зауваживши, що

$$Q_r^1(|\widetilde{u}|) \le \frac{\sup_{u \in [-a, +\infty)} h(u)}{h(0)},$$

одержуємо

$$R_{r,2}^{1}(t) \leq \frac{\sup_{u \in [-a,+\infty)} h(u)}{h(0)} \int_{B_{2}} \frac{J_{\frac{n}{2}}^{2}(|\widetilde{u}|t^{\frac{1}{n}})}{|\widetilde{u}|^{2n-\alpha}} d\widetilde{u}$$
$$= O\left(\int_{B_{2}} \frac{d\widetilde{u}}{|\widetilde{u}|^{2n-\alpha}}\right) = O\left(\int_{\psi(r)}^{+\infty} \frac{ds}{s^{n+1-\alpha}}\right).$$

Останній вираз прямує до нуля при $r \to +\infty$.

Аналогічно до випадку I_1 , з наведених вище міркувань випливає збіжність скінченновимірних розподілів інтеграла

$$\frac{\sqrt{t}\,r^{\frac{\alpha}{2}}}{(2\pi)^{\frac{n}{2}}\sqrt{h(0)}\,a^{\frac{n-1}{2}}}I_2(rt^{\frac{1}{n}})$$

до скінченновимірних розподілів процеса $V(t), t \in [0,1]$ при $r \to +\infty$.

Отже, скінченновимірні розподіли процеса

$$\sqrt{2}\,X_r(t) \stackrel{d}{=} \frac{\sqrt{t}\,r^{\frac{\alpha}{2}}}{(2\pi)^{\frac{n}{2}}\sqrt{h(0)}\,a^{\frac{n-1}{2}}}\left(I_1(rt^{\frac{1}{n}}) + I_2(rt^{\frac{1}{n}})\right)$$

збігаються до скінченновимірних розподілів процеса

$$Y(t) + V(t), t \in [0, 1].$$

Оскільки вінерівські міри $\widetilde{W}(\cdot)$ і $\overline{W}(\cdot)$ незалежні, то існує вінерівська міра $Z(\cdot)$ на $(\mathbb{R}^n,\mathfrak{B}^n)$ така, що формально

$$\sqrt{2}dZ(\cdot) \stackrel{d}{=} d\widetilde{W}(\cdot) + d\overline{W}(\cdot),$$

і можемо переписати граничний процес так

$$\begin{split} Y(t) + V(t) &= \int_{\mathbb{R}^n} \frac{J_{\frac{n}{2}}(|\widetilde{u}|t^{\frac{1}{n}})}{|\widetilde{u}|^{n - \frac{\alpha}{2}}} d\widetilde{W}(\widetilde{u}) + \int_{\mathbb{R}^n} \frac{J_{\frac{n}{2}}(|\widetilde{u}|t^{\frac{1}{n}})}{|\widetilde{u}|^{n - \frac{\alpha}{2}}} d\overline{W}(\widetilde{u}) \\ &\stackrel{d}{=} \int_{\mathbb{R}^n} \frac{\sqrt{2}J_{\frac{n}{2}}(|\widetilde{u}|t^{\frac{1}{n}})}{|\widetilde{u}|^{n - \frac{\alpha}{2}}} dZ(\widetilde{u}) = \sqrt{2}\,X(t). \end{split}$$

Теорему доведено.

4. Висновки та обговорення

У статті одержано граничну теорему для випадкових полів, які мають сингулярність спектра не у початку координат. Теорема узагальнює результати для випадкових полів із сильною залежністю, див. [1, 5], які мають сингулярність спектру у нулі.

Хоча граничні процеси у нашому випадку подібні до граничного процесу для випадку сильної залежності, але одержати цей результат з теореми 1 простим граничним переходом при $a \to 0$ неможливо. Це пов'язано з різницею у множинах сингулярності спектра для цих випадків, див. зауваження 2, 3.

Отримано деякі інші результати, які поглиблюють і роз'яснюють доведену теорему. Зокрема, граничні теореми для функціоналів вигляду

$$\int_{\mathbb{R}^n} f_{n,rt^{\frac{1}{n}},a}(x) H_m(\xi(x)) dx, \ m > 1,$$

де $H_m(\cdot)-m$ -й многочлен Чебишова - Ерміта. Ці результати будуть опубліковані у окремій статті.

Цікавими відкритими проблемами залишаються:

- отримання граничних теорем для полів з більш ніж однією сингулярністю у спектрі;
- одержання граничних теорем для полів з OR спектром, див. [6];
- отримання різних властивостей розглянутих полів і порівняння їх з відомими результатами для випадку сильної залежності (довгої памяті).

ЛІТЕРАТУРА

- [1] Leonenko N.N., Ivanov A.V. Statistical Analysis of Random Fields. Kluwer Academic Publishers, Dordrecht/Boston/London, (1989).
- [2] Yadrenko, M.I. Spectral Theory of Random Fields. Optimization Software Inc., New York (distributed by Springer-Verlag), (1983).
- [3] Leonenko N.N., Olenko A.Ya. Tauberian theorems for correlation functions and limit theorems for spherical averages of random fields. Random Oper. Stoch. Eqs., 1, 1, (1993), 57-67.
- [4] Olenko A.Ya. Tauberian and Abelian theorems for strongly dependent random fields. Ukrainian Math. Journal, 48, 3, (1996), 368-383.
- [5] Leonenko N.N. Limit Theorems for Random Fields with Singular Spectrum. Kluwer Academic Publisher, (1999).
- [6] Olenko, A.Ya. Tauberian theorems for random fields with OR asymptotics II. Theory Probab. and Math. Statistics, 74, (2006), 81-97.
- [7] Watson G.N. A Tretise on the Theory of Bessel Functions. Cambridge University Press, (1944).
- [8] Houdre, C. Linear Fourier and stochastic analysis. Probab. Theory and Related Fields, 87, (1990), 167–188.
- [9] Dobrushin R.L. Gaussian and their subordinated self-similar random generalized fields. The Annals of Probability, 7, 1, (1979), 1-28.
- [10] Major P. Multiple Wiener-Ito Integrals. Lecture notes in Math. 849. Springer, N.Y. (1981).

DEPARTMENT OF MATHEMATICS AND STATISTICS, LA TROBE UNIVERSITY, VICTORIA, 3086, AUSTRALIA КАФЕДРА ТЕОРІЇ ЙМОВІРНОСТЕЙ ТА МАТЕМАТИЧНОЇ СТАТИСТИКИ, МЕХАНІКО-МАТЕМАТИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ, НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, ВОЛОДИМИРСЬКА, 64, КИЇВ 01033, УКРАЇНА

 $E\text{-}mail\ address{:}\ \texttt{a.olenko@latrobe.edu.au} \quad \texttt{bklykavka@yahoo.com}$